

Пейо Яворов
На сестра ми

Не искам да узнаеш, на слънцето под зноя
– нещастник – откъде ме нещастия влекат;
не искам да узнаеш на тъмнини в покоя
– пустинник – за къде е пустинния ми път;
не искам да узнаеш онуй, в което сам
едва ли цел съзирам, едва ли смисъл знам.

И, сестро, остави ме измъчен да помина
край тебе ден в почивка, край тебе час в покой,
свързел се, остави ме тогава да отмина
към скрития в живота предел в живота мой...
И светъл всевиновник отгоре ако бди,
той нека те с утеха най-щедро награди!

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7092>]